

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

حشمت الله آروین

پیام تبریکی عید قربان!

بنی آدم اعضای یک پیکرند که در آفرینش ز یک گوهرند
چو عضوی بدرد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار
تو کر محنت دیگران بیغمی نشاید که نامت نهند آدمی

هموطنان عزیزو ارجمند، ملت شریف اشک ریز بلا دیده و درد کشیده افغان، دانشمندان، نویسندگان، شعراء، علمای کرام، نهاد های مدنی و آزادمثشان !
اگر بگویم مسرت دارم با گذشت یکسال باز هم عید سعید اضحی را به شما رادمردان قهرمان راه راستین، مدافعین استقلال و آزادی و بکافه ملت نجیب افغانستان از صمیم قلب تبریک و تهنیت عرض میکنم، اشتباه و غلط گفتم. زیرا ملت مظلوم ما در خون و ماتم نشسته اند کاخ فرهنگ رفاه و آسایش شان که وحدت و یکپارچگی همه اقوام را در زیر یک سقف و چتر بنام "افغان" منسجم و استحکام بخشیده بود، از سه دهه بدینطرف بنا بر توطئه دشمنان نابخرد و بدست یکعده اشخاص و افراد ملحد و جاسوسان جاهل خدا ناترس تجربه کار، نابود و ویران و از هم پاشیده شد. همه میدانیم که این جاسوسان تجربه کار اجنبی، آسایش و سعادت ملت شریف و قهرمان ما را بجرم دفاع از نوامیس ملی و آزادی از تمامیت ارضی کشور بنا بر اثر حمله دشمنان اسلام و انسان در خون آغشته و به ماتم نشاندند، و هر روز به ادامه روند این پروسه مبادرت می ورزند. ملت مظلوم و مستعصف را بدون ارائه اثبات جرم و تقصیر به منظور اهداف و هوس های شیطننت آمیز نا فرجام باداران خویش قربانی و خون آنها را چون شیر مادر حلال گفته می نوشتند. و تعداد کثیری هموطنان از اثر حملات وحشیانه این جنایت پیشگان از خانه و کاشانه شان بیجا و وادار به کوچ اجباری و مهاجرت در داخل و خارج شدند. بدین اساس سلسله تجلیل و دید و وادید اقارب و دوستان از روز های تاریخی و اسلامی در کشور شان بنا به ادامه کشتار و خونخواری و عدم تحکیم صلح و امنیت و فضای اعتماد، دوری و جدائی دوستان و عزیزان از پیوند ارزشهای فرهنگی و رسم و رواج خانوادگی و کشوری از هم قطع و بریده شد. همه را با اشکال و دلایل مختلف به جان یکدیگر درگیر و باهم انداختند. ملت مظلوم افغانستان بجای تجلیل از روزهای تاریخی و اسلامی که در قلب و روحشان مسرت و سرور و شادمانی را به ارمغان آورد، باید به یاد بود عزیزانی از دست رفته شان خون گریه میکنند. اما کجاست انسان و انسانیت که پیاس و رضای خداوند به پایان این سناریوی غم انگیز و تراژیدی خانمان سوز ترتیب اثر ببخشند، از کشتار و ویرانی، از چور و چپاول، از تجاوز و غداری دست بکشند؟ بناء چطور و بکدام جرأت و روزنه امید آقای کرزی بتواند به ملت سوگ دار افغان عید را تبریک و تهنیت گفته، اشک های بیوه زنان را خشک و در چهره و سیمای آنها خوشی ها را فراهم، آسایش و سعادت از دست رفته شانرا دوباره به آنها اعاده کند، و به اطفال یتیم گرسنه و پا برهنه مهر و محبت پدر و مادر را بدهد؟ همینطور به آن مردانی که اطفال و زنان شان را در این راه نیز از دست دادند، آیا آقای کرزی بحیث "زعیم" کشور باعطف توجه چگونه عید را در اذهان عامه و بکافه ملت مظلوم و به ماتم نشسته، که عزیزان و جگرگوشه های شان را به اثر جنگ و حملات انتحاری از دست دادند، تمثیل معنی و مفهوم خواهد کرد؟ آیا جنایت و کشتار ملت مظلوم بیگناه را در طی سه دهه، چگونه شفاف توصیف و توضیح و

مسئولیت آن را متوجه و بدوش که خواهد گذاشت؟ و یا ممکن خلاصه بگویند رضای خداوند در چنین کار رفته است ؟

هموطنان ارجمند و ملت غیور و قهرمان افغان در ختم کلام از خداوند متعال اعاده و جبران خوشی های شما را استدعاء میکنم. و من الله توفیق